

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2013. június 27.*

„Elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások — 2002/20/EK irányelv — 12. és 13. cikk — Igazgatási díjak és használati jogok díjai — A mobil távközlési szolgáltatókra alkalmazandó díjak — Nemzeti szabályozás — A díj megállapításának módszere — A felhasználók által fizetett költségek százalékaránya”

A C-71/12. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Qorti Kostituzzjonali (Málta) a Bírósághoz 2012. február 10-én érkezett, 2012. január 17-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **Vodafone Malta Ltd.**,

a **Mobisle Communications Ltd.**

és

az **Avukat Ġenerali**,

a **Kontrollur tad-Dwana**,

a **Ministru tal-Finanzi**,

az **Awtorita' ta' Malta dwar il-Komunikazzjoni**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: M. Ilešič tanácselnök, K. Lenaerts, a Bíróság elnökhelyettese, a harmadik tanács tagjaként eljáró bíró, E. Jarašiūnas (előadó), A. Ó Caoimh és C. G. Fernlund bírák,

főtanácsnok: N. Jääskinen,

hivatalvezető: L. Hewlett főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2013. január 30-i tárgyalásra,

* Az eljárás nyelve: máltai.

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a Vodafone Malta Ltd. képviselőjében I. Refalo, M. Refalo, L. Hurst, J. Pavia és M. Borg avukati, valamint M. Hall QC,
- a Mobisle Communications Ltd. képviselőjében F. Galea Salomone, meghatalmazotti minőségben, segítői: I. Gauci és R. Tufigno avukati,
- az Awtorita' ta' Malta dwar il-Komunikazzjoni képviselőjében L. Cassar Pullicino és P. Micallef avukati,
- a máltai kormány képviselőjében P. Grech, D. Mangion és V. Buttigieg, meghatalmazotti minőségben,
- a spanyol kormány képviselőjében N. Díaz Abad, meghatalmazotti minőségben,
- a francia kormány képviselőjében G. de Bergues és J.-S. Pilczer, meghatalmazotti minőségben,
- Magyarország képviselőjében Fehér Z., Szijjártó K. és Szilágyi Á., meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviselőjében G. Braun, K. Mifsud-Bonnici és L. Nicolae, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az elektronikus hírközlő hálózatok és az elektronikus hírközlési szolgáltatások engedélyezéséről szóló, 2002. március 7-i 2002/20/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (engedélyezési irányelv) (HL L 108., 21. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 29. kötet, 337. o.) 12. és 13. cikkének értelmezésére vonatkozik.
- 2 E kérelmet egyfelől a Vodafone Malta Ltd. (a továbbiakban: Vodafone Malta) és a Mobisle Communications Ltd. (a továbbiakban: Mobisle Communications), másfelől az Avukat Ġenerali (főügyész), a Kontrollur tad-Dwana (vámhatóság), a Ministru tal-Finanzi (pénzügyminiszter) és az Awtorita' ta' Malta dwar il-Komunikazzjoni (máltai hírközlési hatóság) között a jövedéki adó kivetése tárgyában folyamatban lévő eljárás keretében nyújtotta be a kérdést előterjesztő bíróság.

Jogi háttér

Az uniós jog

- 3 Az engedélyezési irányelv (30)–(31) preambulumbekzdése kimondja:

„(30) Az elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtói számára igazgatási díj fizetése írható elő, a nemzeti szabályozó hatóságnak a felhatalmazási rendszer fenntartásával és a használati jogok megadásával összefüggő tevékenységei finanszírozása céljából. Az ilyen díjat az említett tevékenységek tényleges igazgatási költségeinek fedezésére kell korlátozni. E célból a beszedett díjakról és a felmerült igazgatási költségek teljes összegéről szóló éves beszámoló révén a

nemzeti szabályozó hatóságok bevételeit és kiadásait átláthatóvá kell tenni. Ez lehetővé teszi a vállalkozások számára annak ellenőrzését, hogy az igazgatási költségek és a díjak egyensúlyban vannak-e.

(31) Az igazgatási díjak rendszere nem torzíthatja a versenyt, és nem akadályozhatja a piacra lépést. Az általános felhatalmazási rendszer keretében már nem lesz lehetséges az egyes vállalkozásokhoz igazgatási költségeket és ezekből eredően díjakat rendelni, kivéve a számhasználati és rádiófrekvencia-használati jogok, valamint a létesítmények telepítésére vonatkozó jogok megadásának esetét. Minden alkalmazandó igazgatási díjnak meg kell felelnie valamely általános felhatalmazási rendszer elveinek. Az ilyen díj-hozzárendelési feltételeknek egy tisztességes, egyszerű és átlátható alternatívájára lehet példa a forgalomhoz kapcsolódó elosztási kulcs. Ha az igazgatási díjak nagyon alacsonyak, átalánydíjak vagy az átalánydíjat forgalomhoz kapcsolódó elemmel kombináló díjak is megfelelőek lehetnek.”

4 Az engedélyezési irányelv „Cél és hatály” címet viselő 1. cikke értelmében:

„(1) Ennek az irányelvnek a célja az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások belső piacának létrehozása az engedélyezési szabályok és feltételek harmonizációja és egyszerűsítése révén, e hálózatok és szolgáltatások nyújtásának a Közösség egészében való megkönnyítése érdekében.

(2) Ezt az irányelvet az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtására vonatkozó engedélyekre kell alkalmazni.”

5 Az említett irányelv 2. cikke (2) bekezdésének a) pontjában a következő fogalom meghatározás szerepel:

„»általános felhatalmazás«: a tagállam által létrehozott jogi keretszabályozás, amely ennek az irányelvnek megfelelően biztosítja az elektronikus hírközlő hálózatok működtetésére és az elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtására vonatkozó jogokat, és az elektronikus hírközlő hálózatok, illetve az elektronikus hírközlési szolgáltatások valamennyi típusára vagy egyes típusaira vonatkozóan ágazatspecifikus kötelezettségeket állapít meg.”

6 Az említett irányelv „Igazgatási díjak” című 12. cikkének értelmében:

„(1) Az általános felhatalmazás keretében szolgáltatást nyújtó vagy hálózatot szolgáltató vállalkozások számára, illetve a használati joggal rendelkező vállalkozások számára kivetett igazgatási díjnak olyannak kell lennie:

a) amely csak azoknak az igazgatási költségeknek az összességét fedezi, amelyek az általános felhatalmazási rendszer, a használati jogok és a 6. cikk (2) bekezdésében említett egyedi kötelezettségek kezelése, ellenőrzése és alkalmazása során felmerülnek, amelyek között szerepelhet a nemzetközi együttműködés, a harmonizáció és szabványosítás, a piacelemzés, a megfelelés-ellenőrzés és egyéb piaci ellenőrzés költsége, valamint a másodlagos jogszabályok és a közigazgatási határozatok – például hozzáférésre és összekapcsolásra vonatkozó határozatok – elkészítésével és végrehajtásával összefüggő szabályozási munka költsége; és

b) amelyet az egyes vállalkozások között olyan tárgyilagos, átlátható és arányos módon osztanak meg, amely minimálisra csökkenti a további igazgatási és kapcsolódó ráfordításokat.

(2) Ha a nemzeti szabályozó hatóságok igazgatási díjat vetnek ki, az igazgatási költségeiknek és a beszedett díjak teljes összegének áttekintését évente közzéteszik. A díjak teljes összegének és az igazgatási költségeknek a különbözetét figyelembe véve a megfelelő kiigazításokat el kell végezni.”

- 7 Az engedélyezési irányelvnek „A használati jogok és a létesítménytelepítési jogok díjai” című 13. cikke a következőképpen rendelkezik:

„A tagállamok feljogosíthatják az illetékes hatóságot arra, hogy olyan díjakat vessen ki a rádiófrekvencia- vagy számhasználati jogokért, illetve az állami vagy magántulajdonú ingatlanokon, azok felett vagy alatt létesítmények telepítésére vonatkozó jogokért, amelyek tükrözik az ilyen erőforrások optimális felhasználásának biztosítására vonatkozó igényt. A tagállamok biztosítják, hogy az ilyen díjak tárgyilagos mérce szerint indokoltak, átláthatóak, megkülönböztetéstől mentesek és a céljukkal arányosak legyenek, és hogy megállapításuk [az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások közös keretszabályozásáról szóló, 2002. március 7-i 2002/21/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvből (keretirányelv) (HL L 108., 33. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 29. kötet, 349. o.)] 8. cikkében szereplő célkitűzések figyelembevételével történjen.”

A máltai jog

- 8 A 2005. évi II. törvény – az egyes költségvetési és egyéb igazgatási intézkedések végrehajtásáról szóló, 2005. évi II. törvény (Att Numru II ta'1–2005 – Att biex jimplimenta diversi miżuri ta' l-Estmi u biex jipprovdni għal miżuri amministrattivi oħra) (17734. sz. *Gazzetta tal-Gvern ta' Malta* [Máltai Kormányzati Közlöny], 2005. március 1-je; a továbbiakban: a 2005. évi II. törvény) – a 40. cikkében 3%-os jövedéki adót vezet be a mobiltelefon-szolgáltatásokra (előfizetések és előre fizetett feltöltőkártyák), és 41. cikkében megállapítja az e szolgáltatásokra vonatkozó szabályokat.
- 9 A 2005. évi II. törvény – e szabályokkal kapcsolatos – 41. cikke a következőképpen rendelkezik:

„G. Rész

Mobiltelefon-szolgáltatásokra vonatkozó szabályok

1. E rendelkezések címe a »Mobiltelefon-szolgáltatásokra vonatkozó szabályok«.
2. E rendelkezéseket kell alkalmazni a 4. cikkben hivatkozott mobiltelefon-szolgáltatásokhoz kapcsolódó valamennyi bevételre.
3. A mobiltelefon-szolgáltatóknak a jövedéki adóról szóló törvényben (a továbbiakban: törvény) meghatározottaknak megfelelően be kell jelentkezniük a [vám]hatósághoz.
4. A szolgáltatásaik, ezen belül az előfizetések és a feltöltőkártyák után a mobilszolgáltatók által felszámított összes díjra jövedéki adót vetnek ki;

feltéve, hogy a »szolgáltató« kifejezésnek az elektronikus hírközlésről (az elektronikus hírközlés szabályozásáról) szóló törvény 2. cikkében meghatározottal azonos a jelentése;

feltéve továbbá, hogy semmilyen jövedéki adó nem fizetendő a következő szolgáltatások után:

- a) befelé irányuló barangolás;
- b) összekapcsolási díjak;
- c) a mobiltelefon-szolgáltató által felkínált szolgáltatások útján az adományozótól az adomány címzettjéhez eljuttatott pénzbeli adományok;
- d) ingyenes tartásidő.

5. A [vám]hatóságnál megfelelően nyilvántartásba vett személy, cég, társaság vagy vállalkozás felel a törvény 3. cikkében meghatározott jövedéki adó megfizetéséért a jövedéki adó megfizetése esedékességének időpontjában.

6.

(1) A szükséges ellenőrzések elvégzése érdekében a [vám]hatóság rendelkezésére kell bocsátani a szolgáltatásokhoz kapcsolódó, e rendelkezések értelmében jövedéki adó hatálya alá tartozó bevételek nyilvántartását.

(2) A [vám]hatóság által meghatározott bármely időszak tekintetében a[... vám]hatóság rendelkezésére kell bocsátani a szolgáltatásokhoz kapcsolódó, e rendelkezések értelmében jövedéki adó hatálya alá tartozó bevételek részletezését tartalmazó időszakos jelentést.

(3) Az elszámolási időszak időtartama három hónap, vagy a [vám]hatóság által meghatározott hosszabb időtartam, vagy egyéb előírt időtartam, és a válasznak a jelentésben szereplő minden egyes elszámolási időszak lejártát követő 30 napon belül meg kell érkeznie a [vám]hatósághoz.

(4) Aki nem tesz eleget az e rendelkezésekben előírtaknak, szabálysértést követ el, és legfeljebb 500 [máltai] líra pénzbüntetéssel büntetendő.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

- 10 A Vodafone Malta és a Mobisle Communications mindketten a máltai távközlési piacon működő szolgáltatók, ahol általános felhatalmazással rendelkeznek a mobiltelefon-szolgáltatások területén.
- 11 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemből kitűnik, hogy 2005. április 19-én a Vodafone Malta és a Mobisle Communications a Prim Awla tal-Qorti Civili (első fokú polgári bíróság) előtt kérelmet nyújtottak be, a 2005. évi II. törvény 40. és 41. cikkének megsemmisítése iránt, úgy érvelve, hogy e cikkek – amennyiben bizonyos mobiltelefon-szolgáltatásokra jövedéki adót vetnek ki – ellentétesek az engedélyezési irányelv 12. és 13. cikkével.
- 12 Az elsőfokú bíróság elutasította a Vodafone Malta és a Mobisle Communications keresetét. E bíróság úgy találta egyfelől, hogy a vitatott jövedéki adó kivetése nem ellentétes az engedélyezési irányelvvel, mivel ez utóbbi nem fosztja meg a tagállamokat annak lehetőségétől, hogy a távközlési szolgáltatók által nyújtott szolgáltatások tekintetében az irányelvben meghatározottakon kívüli egyéb adókat vessenek ki. Az elsőfokú bíróság másfelől úgy találta, hogy – tekintettel arra, hogy a szóban forgó adót nem a szolgáltató forgalma alapján számítják ki, hanem egyszerűen a szolgáltató által a felhasználó részére nyújtott bizonyos szolgáltatások igénybevételéért felszámított ár alapján, a jövedéki adó alapjául szolgáló elem nem a szolgáltató szolgáltatásnyújtási felhatalmazásához kapcsolódik, hanem a szolgáltatás igénybevételéhez.
- 13 2008. december 10-én a Vodafone Malta és a Mobisle Communications fellebbezést nyújtott be ezen ítélettel szemben a Qorti Kostituzzjonalihoz. E bíróság előtt ismét úgy érveltek, hogy a szóban forgó jövedéki adót el kell törölni, mivel ellentétes az engedélyezési irányelvvel, hiszen a tagállamok nem róhatnak ki az irányelvben meghatározottakon, illetve az általános alkalmazású adókon felüli adókat vagy járulékokat.
- 14 A felperesek szerint a szóban forgó mobiltelefon szolgáltatásokra kivetett jövedéki adó nem általánosan alkalmazandó adó, hanem egyedi alkalmazású adó, mely csak a mobiltelefon-szolgáltatókat érinti.

- 15 Az alapeljárás alperesei akként érvelnek, hogy a 2005. évi II. törvény által előírt jövedéki adó eltér és különbözik az engedélyezési irányelv 12. és 13. cikkében szereplő igazgatási díjtól. Úgy vélik, hogy ez az adó a szolgáltatások felhasználó általi igénybevételén alapuló adó, amelyet az érintett vállalkozás gyűjt össze, valamint hogy e jövedéki adó eltér a C-292/01. és C-293/01. sz., Albacom és Infostrada ügyben 2003. szeptember 18-án hozott ítéletben (EBHT 2003., I-9449. o.) vizsgált adóktól.
- 16 A C-544/03. és C-545/03. sz., Mobistar és Belgacom Mobile egyesített ügyekben 2005. szeptember 8-án hozott ítélet (EBHT 2005., I-7723. o.) fényében a Qorti Kostituzzjonalinak kétségei merültek fel az engedélyezési irányelv hatályát illetően, és arra kíván választ kapni, hogy az irányelv kizárja-e, vagy sem a mobiltelefon-szolgáltatók által nyújtott bizonyos szolgáltatásokra közvetlenül irányuló adó kivetését.
- 17 E körülményekre tekintettel a Qorti Kostituzzjonali ügy döntött, hogy felfüggeszti az eljárást, és a következő kérdést terjeszti előzetes döntéshozatal céljából a Bíróság elé:

„Az [engedélyezési] irányelv rendelkezéseivel, különösen 12. és 13. cikkével ellentétes-e a tagállamok által a mobiltelefon-szolgáltatókat terhelő olyan pénzügyi teher alkalmazása, amelyet:

- a) a nemzeti jogszabályok jövedéki adónak nevezett adó formájában vezetnek be;
- b) a mobiltelefon-szolgáltatók által a felhasználókkal szemben a nekik nyújtott szolgáltatásaikért felszámított díjak százalékos arányában számítanak ki, a jogszabályban meghatározott szolgáltatások kivételével;
- c) a felhasználók egyedileg fizetik meg a mobiltelefon-szolgáltatóknak, és ezt az összeget később minden mobiltelefon-szolgáltatást nyújtó szolgáltató továbbítja a vámhatóságnak, és amely összeget kizárólag a szolgáltatók és nem más vállalkozások fizetnek, beleértve az egyéb elektronikus hálózatokat és szolgáltatásokat nyújtó szolgáltatókat is?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

- 18 Kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keres választ, hogy az engedélyezési irányelv 12. és 13. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy azokkal ellentétes az olyan tagállami szabályozás, melynek – mint az alapügy tárgyát képező szabályozásnak – értelmében a mobiltelefon-szolgáltatásokat nyújtó szolgáltatók „jövedékinek” nevezett adó fizetésére kötelezettek, mely megfelel azon összeg bizonyos százaléknak, melyet e szolgáltatások felhasználói fizetnek e szolgáltatóknak.
- 19 Előzetesen meg kell jegyezni, hogy az engedélyezési irányelv 13. cikke a rádiófrekvencia- vagy számhasználati jogok, illetve az állami vagy magántulajdonú ingatlanokon, azok felett vagy alatt létesítmények telepítésére vonatkozó jogok díjai kivetésének módjára vonatkozik. Ezzel szemben, amint az az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból is kitűnik, a „jövedékinek” nevezett adó kivetése, mely a mobiltelefon-szolgáltatók által a szolgáltatásaikért beszedett valamennyi díjat érinti, mint az alapügy tárgyát képező adó is, a „mobiltelefon-szolgáltatások nyújtásához” kapcsolódik. Következésképpen az engedélyezési irányelv 13. cikke nem releváns az alapügy szempontjából.
- 20 Az engedélyezési irányelv 12. cikkét illetően emlékeztetni kell arra, hogy ez az irányelv nem csupán az általános felhatalmazások, illetve a rádiófrekvencia- vagy számhasználati jogok odaítélésével kapcsolatos eljárásokra, és e felhatalmazások tartalmára vonatkozó szabályokat ír elő, hanem az említett eljárásokhoz kötődő azon pénzügyi terhek természetére és terjedelmére vonatkozó szabályokat is, amelyeket a tagállamok a elektronikus hírközlési szolgáltatások ágazatában vethetnek ki a vállalkozásokra (lásd analógia útján a fent hivatkozott Albacom és Infostrada ügyben hozott ítélet 35. és 36. pontját, valamint a C-284/10. sz. Telefónica Móviles España ügyben 2011. július 21-én hozott ítélet [EBHT 2011., I-6991. o.] 18. pontját).

- 21 E tekintetben az engedélyezési irányelv 12. cikke szövegéből kitűnik, hogy a tagállamok az általános felhatalmazás keretében szolgáltatást nyújtó vagy hálózatot szolgáltató, illetve rádiófrekvencia- vagy számhasználati joggal rendelkező vállalkozásokra csak olyan igazgatási díjat vehetnek ki, amely azoknak az igazgatási költségeknek az összességét fedezi, amelyek az általános felhatalmazási rendszer, a használati jogok és az irányelv 6. cikke (2) bekezdésében említett egyedi kötelezettségek kezelése, ellenőrzése és alkalmazása során felmerülnek.
- 22 Az engedélyezési irányelv 12. cikkében meghatározott igazgatási díjak tehát díjjellegűek, mivel egyfelől csak a nemzeti szabályozó hatóságok által az elektronikus hírközlő szolgáltatók részére – többek között az általános felhatalmazás vagy rádiófrekvencia- vagy számhasználati jog odaítélése címén – nyújtott igazgatási szolgáltatásokért róhatók ki, másfelől pedig e díjaknak fedezniük kell az említett szolgáltatások kapcsán felmerült igazgatási költségeket.
- 23 Ekképpen a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata értelmében, különösen a tagállamok által az engedélyezési irányelv 12. cikke szerinti általános felhatalmazással rendelkező szolgáltatókra kivetett igazgatási díjat illetően, e díjak célja kizárólag az lehet, hogy fedezzék a négy igazgatási tevékenység – mégpedig az általános felhatalmazások kiadása, kezelése, ellenőrzése és az alkalmazandó általános engedélyezési rendszer végrehajtása során felmerülő igazgatási költségeket (lásd analógia útján a fent hivatkozott Telefónica de España ügyben hozott ítélet 22. pontját).
- 24 A fentiekből következik, hogy az engedélyezési irányelv 12. cikkének hatálya alá tartozik az olyan adó, mely alapjául szolgáló elem az elektronikus hírközlési szolgáltatások piacára való belépést lehetővé tevő általános engedélyezési eljárásához kapcsolódik. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy ilyen igazgatási díjat csak az engedélyezési irányelv 12. cikkében meghatározott célok érdekében vetnek ki, és az tiszteletben tartja a fenti rendelkezésben meghatározott feltételeket.
- 25 Ezzel szemben az olyan adó, mely alapjául szolgáló elem nem az elektronikus hírközlési szolgáltatások piacára való belépést lehetővé tevő általános engedélyezési eljárásához kapcsolódik, hanem a szolgáltatók által nyújtott mobiltelefon-szolgáltatások használatához, és amelyet végül e szolgáltatások felhasználói viselnek, nem tartozik az engedélyezési irányelv 12. cikkének hatálya alá.
- 26 Meg kell állapítani ugyanis, hogy a Bíróság a C-492/09. sz. Agricola Esposito ügyben 2010. december 15-én hozott végzésének 35. és 36. pontjában úgy találta, hogy az engedélyezési irányelv nem alkalmazandó a földi mobil távközlési közszolgáltatásra szolgáló végberendezések használatára kivetett díj esetében, mivel ennek nem az elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtása és hálózatok működtetése az alapja, és egy mobiltelefon-szolgáltatásnak egy előfizető általi magáncélú használata nem feltételezi hálózat működtetését vagy elektronikus hírközlési szolgáltatás nyújtását ezen irányelv értelmében.
- 27 A jelen esetben az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy az alapügyben szóban forgó „jövedékinek” nevezett adó nem minden olyan elektronikus hírközlési szolgáltatót terhel, aki általános felhatalmazással rendelkezik, hanem csak azokat, akik mobiltelefon-szolgáltatásokat nyújtanak, és ezen adó megfelel azon összeg bizonyos százalékának, melyet e szolgáltatások felhasználói fizetnek e szolgáltatóknak. A kérdést előterjesztő bíróság előadja továbbá, hogy ezt az összeget „a felhasználók egyedileg fizetik meg a mobiltelefon-szolgáltatóknak, és ezt az összeget később minden mobiltelefon-szolgáltatást nyújtó szolgáltató továbbítja a vámhatóságnak, és amely összeget kizárólag a szolgáltatók és nem más vállalkozások fizetnek, beleértve az egyéb elektronikus hálózatokat és szolgáltatásokat nyújtó szolgáltatókat is.”
- 28 Ezen elemekre tekintettel, úgy tűnik, hogy az alapügyben szóban forgó pénzügyi teher fogyasztási adó jellegűt ölt, amit a kérdést előterjesztő bíróságnak kell megvizsgálnia. Amennyiben valóban ez a helyzet, az említett teher nem tartozik az engedélyezési irányelv 12. cikkének hatálya alá.

- 29 A fenti megfontolások összességére tekintettel úgy kell válaszolni az előterjesztett kérdésre, hogy az engedélyezési irányelv 12. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az olyan tagállami szabályozás, melynek – mint az alapügy tárgyát képező szabályozásnak – értelmében a mobiltelefon-szolgáltatásokat nyújtó szolgáltatók „jövedékinek” nevezett adó fizetésére kötelezettek, mely megfelel azon összeg bizonyos százalékának, melyet e szolgáltatások felhasználói fizetnek e szolgáltatóknak, amennyiben az alapjául szolgáló elem nem az elektronikus hírközlési szolgáltatások piacára való belépést lehetővé tevő általános engedélyezési eljárásához kapcsolódik, hanem a szolgáltatók által nyújtott mobiltelefon-szolgáltatások használatához, és ezt végül e szolgáltatások felhasználói viselik, amit a kérdést előterjesztő bíróságnak kell megvizsgálnia,

A költségekről

- 30 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

Az elektronikus hírközlő hálózatok és az elektronikus hírközlési szolgáltatások engedélyezéséről szóló, 2002. március 7-i 2002/20/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (az engedélyezési irányelv) 12. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az olyan tagállami szabályozás, melynek – mint az alapügy tárgyát képező szabályozásnak – értelmében a mobiltelefon-szolgáltatásokat nyújtó szolgáltatók „jövedékinek” nevezett adó fizetésére kötelezettek, mely megfelel azon összeg bizonyos százalékának, melyet e szolgáltatások felhasználói fizetnek e szolgáltatóknak, amennyiben az alapjául szolgáló elem nem az elektronikus hírközlési szolgáltatások piacára való belépést lehetővé tevő általános engedélyezési eljárásához kapcsolódik, hanem a szolgáltatók által nyújtott mobiltelefon-szolgáltatások használatához, és ezt végül e szolgáltatások felhasználói viselik, amit a kérdést előterjesztő bíróságnak kell megvizsgálnia.

Aláírások